

[Torben Lund]

nu hårdere i forhold til folk med et konstant medicinforbrug. Men ligefrem at sige, at det tilgodeser patienter med et stort medicinforbrug, er vel en stærk melding.

Så siger hr. Jørgen Winther, at der uge for uge skulle blive større og større forståelse blandt medicinforbrugerne for det nye system. Ja, jeg ved ikke, om der er større forståelse. Det er ikke den erfaring, jeg kan drage af den korrespondance, jeg har med mange borgere rundt i landet. Min erfaring er, at folk er harmdirrende og forargede over, at regeringen har lavet de nedskæringer på medicintilskudsordningen. Men man holder jo op med at banke på døren, hvis den aldrig bliver åbnet. Jeg tror, det er det, der sker. Derfor får hr. Jørgen Winther måske nu færre reaktioner.

Hr. Jørgen Winther gjorde meget ud af, at jeg skulle have fundet alle mulige vinkler på det her i sommerens løb til den offentlige debat. Jeg vil godt sige, at det er rigtigt, at der blev fundet mange vinkler på sagen. Det var sandelig heller ikke svært. Det var ikke noget, der var store vanskeligheder med. Netop fordi ordningen er så dårlig, som den er, kunne man tage den frem fra alle mulige vinkler.

Så er der bemærkningen om de mindre mængder af medicin, lægerne passende kunne ordinere. Ud over det, fru Inger Stilling Pedersen har kommenteret det med, kunne jeg yderligere kommentere det med, at hvis det drejer sig om kronisk syge patienter, der beder om mindre mængder af medicin, fordi de har vanskeligt ved at skulle af med så mange penge ad gangen, giver det i hvert fald flere konsultationer til lægen med de ordinationer, der skal gives.

Fru Tove Niemann, fru Lis Noer Holmberg og fru Inger Stilling Pedersen har været inde på, at man jo er bundet af dette forlig. Og det er jo også noget, vi har hørt her i sommerens løb. Jeg vil godt stille det spørgsmål, hvor længe man egentlig mener, man er bundet af sådan et forlig. Mig bekendt er det en finanslovsaftale for 1989. Betyder de markeringer, der er kommet fra de tre ordførere her i dag, at man også føler sig bundet af det forlig ud over 1989? Det mener jeg i hvert fald ikke er en rimelig fortolkning.

Efter 1. januar 1990 må det være sådan, at de pågældende partier tilslutter sig indholdet af de ændringer af medicintilskudsordningen,

som blev vedtaget her i forbindelse med finansloven for 1989. Fra 1. januar 1990 er vi ude af de finanslovsaftaler, der kunne ligge for 1989.

Jeg vil godt slutte med at sige, at jeg synes, det er meget kedeligt, at der tegner sig et flertal her i Folketinget, som vil fastholde de ordninger, der er lavet. Jeg synes, protesterne imod de ordninger har været både enorme og berettigede. Jeg tror, vi vil opleve her til jul et omfattende indkøb af medicin, lad mig bare kalde det en hamstring af medicin, forud for at man nu skal i gang med en ny egenbetaling på 800 kr. fra 1. januar 1990. Det er årsagen til, at vi har sat en meget hurtig ikrafttræden for det lovforslag, der her er lagt frem.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Nu taler hr. Torben Lund om al den korrespondance, han har fået, men det tror jeg nok vi alle har fået. Jeg sidder i socialudvalget i den kommune, jeg kommer fra, og er i forbindelse med utrolig mange, både pensionister og dårligt stillede. Men hver gang vi har fået talt om problemerne, viser det sig, at der er en løsning på det. Problemerne er faktisk utrolig små. Det er derfor, jeg er bange for, at det her er pacet op, hvor det slet ikke hører hjemme.

Hr. Torben Lund siger, at dette forlig jo kun løber året ud. Ja, men den første betingelse for, at folk kan have tillid til politikerne, er, at politikerne har tillid til det, de selv laver herinde. Jeg mener, at vi har gennemarbejdet det her med samråd og samråd og spørgsmål og svar, og det har været kulegravet og diskuteret frem og tilbage. Det er klart, at enhver omlægning i systemet vil skabe nogle problemer, men de problemer må være til for at løses, og vi siger, at dem må vi løse hen ad vejen.

Så vil jeg godt sige til hr. Torben Lund, at nedsættelsen af kronikernes egenbetaling fra 500 kr. til 300 kr. jo kostede nogle penge, og dem skulle vi finde. Derfor skulle nogle flere medikamenter flyttes fra receptpligt over til håndkøb. Det var ikke vores forslag, at det skulle være mavesårsmedicin, gigtmicin og andre ting. Det var faktisk en lægelig vurdering, og CD's gruppe var helt enige om, at det kunne vi ikke tage stilling til. Der måtte vi have tillid til den lægelige vurdering af, hvad det var ansvarligt at føre over, og det har så været disse medikamenter.